

De educatieve contentketen: de schakels rijgen zich aaneen

Is er een revolutie nodig in de huidige relatie tussen de aanbieders van educatieve informatie ('content') en de gebruikers ervan (scholen en studenten)? Het door de ministeries van Onderwijs en Landbouw gefinancierde programma *De Educatieve contentketen* denkt van wel en werkt er hard aan om de randvoorwaarden voor die revolutie te scheppen. Wat gaat dat voor u op termijn betekenen? We spraken met Nico Verbeij, die namens Kennisnet betrokken is als onderwijskundig adviseur bij het deelproject *Implementatie* en met Jan Minkhorst van het Ontwikkelcentrum, die betrokken is bij een van de voorbeeldprojecten.

Marco Meurink

Wat is dat eigenlijk, een content-keten?

Dit project is ontstaan vanuit de gedachte dat het nieuwe leren een aantal veranderingen met zich meebrengt: het leren wordt individueler, meer praktijkgericht en meer op maat. Met ICT zou je dit goed kunnen ondersteunen', vertelt Verbeij. "Het centrale probleem is eigenlijk: hoe zorg je ervoor dat iedere student voldoende goede content tot zijn beschikking krijgt, passend bij zijn leerproces? Er moet een nieuwe 'contentketen' ontstaan, een nieuwe distributievorm van ontwikkelaar naar gebruiker." Minkhorst vult aan: "Het project wil alle hindernissen nemen die in de weg staan om stu-

denten on-line alle benodigde content te kunnen laten raadplegen. Het gaat dan om technische zaken, maar ook om zaken als vindbaarheid middels gestandaardiseerde metadatering (het "labelen van content") en slimme zoekmachines, het regelen van rechten en het afrekenen van contentgebruik."

Dus alles wordt digitaal, geen schoolboeken meer?

"Het wordt meer een kwestie van en-en: alles moet digitaal beschikbaar zijn, maar daarnaast zullen studenten nog wel gebruik blijven maken van boeken als dat handiger is" reageert Verbeij.

"Maar de voordelen van digitale content kunnen natuurlijk groot zijn", zo meent Minkhorst, "zeker als die content interactief is, goede feedback geeft en gebruik maakt van de mogelijkheden van multimedia. Bovendien is het 'any time, any place' beschikbaar." Verbeij: "Het zal ook lang niet altijd alleen meer gaan om content van educatieve uitgeverijen en kenniscentra. Je ziet dat er binnen de scholen steeds meer ontwikkeld wordt en dat de kwaliteit daarvan stijgt. Ook vakuitgevers en het bedrijfsleven beschikken over veel materiaal. Onze ambitie is om alle relevante content voor de student en docent beschikbaar te maken, zodat iedereen zijn eigen arrangement kan samenstellen. Dat moet kun-

nen per student, per school of per groep scholen, bijvoorbeeld in regionaal verband."

Klinkt goed. Is het morgen al beschikbaar?

"Nee, helaas, zo snel gaat het niet. We zitten nu in de ontwikkelfase, maar we hebben al de nodige stappen kunnen zetten, met name op het gebied van de standaardisering en het realiseren van samenwerkingsverbanden" geeft Verbeij aan. Minkhorst: "Uit in totaal 14 voorstellen zijn uiteindelijk 4 contentketenprojecten gerold, binnen deze projecten wordt in de praktijk gekeken welke hobbels er genomen moeten worden om tot een contentketen te kunnen komen.

'Meer contentmakelaar dan contentaanbieder'

Het Ontwikkelcentrum is betrokken bij één van die projecten, de Groene Contentketen. In het najaar van 2005 zullen de eerste resultaten van dit project opgeleverd worden, gekoppeld aan een reeds lopend onderwijsvernieuwingproject, Het Groene Lab."

Hoe ziet zo'n keten er dan uit?

Minkhorst: "In dit project proberen we zoveel mogelijk groene content te ontsluiten, afkomstig van een breed scala aanbieders. Ook kijken we al met een schuin oog naar andere sectoren: is er daar content beschikbaar die voor de groene sector bruikbaar is?" Verbeij geeft aan met name geïnteresseerd te zijn in de rol van het Ontwikkelcentrum in dit project.

"Het Ontwikkelcentrum zit niet zozeer als contentaanbieder in het project, maar meer als contentmakelaar, om vraag en aanbod samen te brengen. We zijn erg nieuwsgierig naar de ervaringen die daar-

Foto: Fotostudio Ede

Jan Minkhorst (links) en Nico Verbeij.

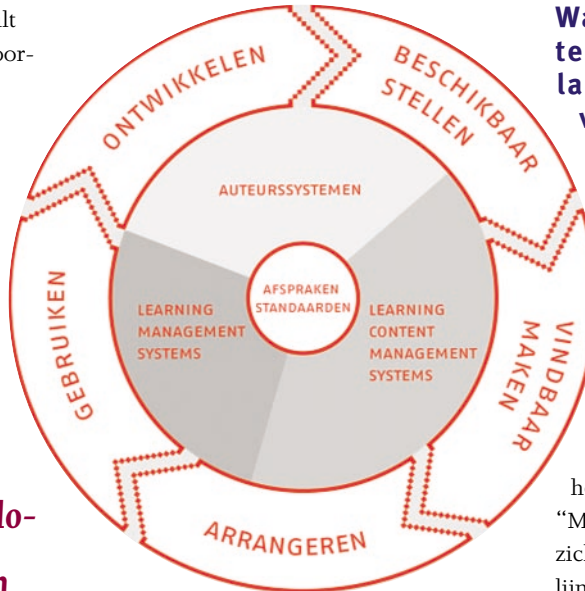
mee opgedaan worden, hierin verschilt het project echt van de andere drie voorbeeldprojecten.”

Wat kunnen we verwachten in het najaar?

Verbeij: “Ik ben tevreden als er dan een goed, prettig ogend zoekscherm ontwikkeld is waarmee de deelnemers daadwerkelijk motiveerend lesmateriaal kunnen vinden. Kortom, dat het werkt zonder dat de deelnemers iets merken van alles

‘Niemand kan zich veroorloven aan de zijlijn te blijven staan’

wat er onder ligt qua infrastructuur en regel. Verder zou het project moeten bijdragen aan een verdere verbetering van de samenwerking tussen alle partijen, aan meer samenhang. Want daar profiteert

De educatieve contentketen.

straks iedereen van.” Minkhorst sluit hierbij aan: “Ik vind het belangrijk dat de deelnemers straks zeggen: ja, dit is echt een stap vooruit, hier heb ik in de praktijk van het nieuwe leren wat aan.”

Wanneer merken alle docenten, studenten, ontwikkelaars en uitgevers er iets van?

“In 2006 zal er al redelijk wat gerealiseerd zijn, er zal dan al behoorlijk wat content vindbaar moeten zijn”, zo meent Verbeij. “Maar het wordt wel een groeimodel”, geeft Minkhorst aan, “er zullen met vele contentaanbieders afspraken gemaakt moeten worden over rechten, financiën en digitale vindbaarheid, dat kost tijd.” Verbeij vult aan: “Maar ik denk niet dat er partijen zijn die zich kunnen veroorloven om aan de zijlijn te blijven staan. Ik ben er van overtuigd dat dit de toekomst is.” Minkhorst is het hier mee eens: “We hebben een belangrijke ontwikkeling in gang gezet, met veel impact voor alle betrokken partijen. Waar we precies eindigen weet ik niet, maar de richting is nu bepaald.” ■